

Rast məkənində və Rəmel ikəində mənəliklə
Tamburî cürman dığa'nın

[d.44]

Za — n e — t me — me — y li
 Bu — gū — n kū lu — t fū
 ike (Remel) o d p o d p

o — l gū li — a li
 dū dū n kū ce fa da
 d p o d p

n ve fa — ye — ye — di — r
 n ki na ye ye di — r
 d p d d o

Bi — r di lā — ra — se — v dim a — m ma ka — d di ba — la —
 ga — ye — t ā — lā — a ma — n be — li

ya — ri — men — hay — ca — nim
 me — n hay — ca — nim

(Meyan) Va — si — f o — şu — hi
 ne — nev re si — le — ş

ne — nev re si — le — ş

ü l f e t i m bu bu

g i l b i r d i l â r a se v dim a m ma

ka d di ba l â ga ye t â l â a

ma n be li ya ri me n hey ca nîm

E r ba b i a ş ka

bi bi r ye ni ş i k ma

hi k â ye ye di r

Bi r d i l â r a se v dim a m ma

ka d di ba l â ga ye t â l â a

ma n be li ya ri me n hey ca nîm

(Son)

Zan etme meyli ol gül-i âlin vefayedir
Bu günkü lutfu dünkü cefadan kinayedir
(Vasîf) o şuh-ı nevres ile ülfetin bu yıl
Erbab-ı aşka bir yeni çıkma hikâyesidir

terennüm
Bir dilâra sevdim amma kaddi hâlâ
gayet âlâ aman beli yarimen hey canım

Bir Mülâhaza

Tercüme-i hâli külliyyatımızın 184 numaralı sayısına yazılan Tanbûrî Numan Ağa'nın bu eseri Kulekapısı mevlevihanesi Şeyhi musiki üstatlarımızdan Ataullah Efendi'den başka kimsede yok idi. Merhum bu mu-rabbayı vakiyle meşhur Dede efendi'nin çıraklarından Üsküdarlı Hoca Vahip Efendi'den -kimseye meşk etmemek şartıyla- alabildiğini hikâye ederdi.

Ataullah Efendi'nin rakimil hurufa pek ziyade teveccühü olduğu halde Vahip Efendi'nin hayatında sözünde durmuş mükerrer ricalarına rağmen bu eserin notasını yazdırmamış idi; Nihayet Vahip efendi'nin vefatından sonra ricamı is'af etmiş ve bu sayede cidden nadir ve kıymetli bir eser olan bu beste de mahvolmaktan kurtulmuştur.